

VODIČ ZA RAZMJENU PODATAKA VEZANIH UZ CARINSKU VRIJEDNOST

Uvod

Ovaj vodič napravljen je sa ciljem da olakša razmjenu podataka o carinskoj vrijednosti između carinskih službi. Sastoji se od (1) liste za provjeru koja se odnosi na provjere carinske vrijednosti koje trebaju biti poduzete od strane carinske službe zemlje uvoznice prije nego što zatraži informacije od carinske službe zemlje izvoznice i (2) preporučene procedure za razmjenu podataka o carinskoj vrijednosti, primjenjive za carinske službe i zemlje uvoznice i zemlje izvoznice.

U skladu s odredbama WTO Sporazuma o carinskoj vrijednosti, transakcijska vrijednost robe biti će u najvećoj mogućoj mjeri temelj za utvrđivanje carinske vrijednosti robe. Ukoliko (uzimajući u obzir Odluku 6.1. Odbora za carinsku vrijednost i Studiju primjera 13.1 Tehničkog odbora za carinsku vrijednost koja se odnosi na primjenu odluke 6.1) carinska služba zemlje uvoza ima opravdanu sumnju u istinitost i točnost deklariranih podataka o carinskoj vrijednosti, može zaključiti da se carinska vrijednost ne može utvrditi temeljem odredaba iz članka 1¹.

Razmjena podataka o vrijednosti između carinskih službi može se koristiti kada postoji opravdana sumnja u istinitost i točnost deklarirane vrijednosti i sumnja u prijevaru. Te informacije ne mogu se koristiti kao baza za utvrđivanje carinske vrijednosti.

Razmjena podataka predstavlja samo jedan dio efektivne kontrole carinske vrijednosti i treba činiti dio opsežnog pristupa. Uspješna kontrola carinske vrijednosti ovisi o dugoročnoj strategiji reforme i modernizacije carinskih službi. Carinska se služba osobito mora oslanjati na mehanizam kontrole, korištenjem alata za analizu rizika i sistem naknadne kontrole, koji su osnovni za poboljšanje sustava kontrole carinske vrijednosti. Ujedno je potrebno usredotočiti se i na efikasnost carinske službe i tehničku pomoć.

Prilikom traženja informacija, služba koja iste traži treba biti svjesna ukupnih resursa i troškova koje treba staviti na raspolaganje za zemlju tražiteljicu. Treba razmotriti razmjer između uključenog fiskalnog interesa i truda koji mora biti uložen u takvu provjeru informacija, te treba izbjegavati neozbiljne zahtjeve.

Sa svakom informacijom dobivenom putem ovog vodiča treba postupati u skladu sa odredbama o povjerljivim podacima.

---

¹ Članak 1. WTO Sporazuma o carinskoj vrijednosti koji je u potpunosti prenešen u članak 31. Carinskog zakona RH

Lista za provjeru koja se odnosi na provjere podataka o vrijednosti koje trebaju biti poduzete od strane carinske službe u zemlji uvoza prije nego se traže podaci od carinske službe zemlje izvoznice

1. Prije nego se zatraže podaci carinske službe zemlje izvoznice, zemlja tražiteljica treba biti sigurna, u najvećoj mogućoj mjeri, da su poduzete sve primjerene procedure provjere u zemlji uvoznici.

Slijedeća lista, iako nije potpuna, daje zemlji tražiteljici popis osnovnih radnji.

Provjera koja se odnosi na Deklaraciju o carinskoj vrijednosti ili Jedinstvenu carinsku deklaraciju

(a) Sva potrebna dokumentacija mora biti dostupna carinskoj službi, te treba biti pregledana. Ovo može uključivati:

- (i) JCD;
- (ii) teretnice;
- (iii) trgovačke račune;
- (iv) ugovore o prodaji;
- (v) deklaracije o carinskoj vrijednosti;
- (vi) potvrde o plaćanju i bankovne izvratke;
- (vii) ostale isprave, kao npr. ugovore o licencama i osiguranju;
- (viii) poslovno dopisivanje.

(b) Poduzeta je interna (carinska) istraga i analiza. To može uključivati:

(i) Zapise o prethodnim uvozima istog uvoznika koji su pregledani:

- JCD;
- deklarirane vrijednosti;
- plaćene carine;
- metode utvrđivanja carinske vrijednosti;
- ostale prethodne dokumente.

(ii) Procedure procjene rizika i analize rizika u potpunosti su provedene; ovo može uključivati i korištenje prikladnih baza podataka.

Provjere koje se odnose na status uvoznika

Ovo može uključivati:

- (a) izvršena je provjera evidencije o carinskim prekršajima;
- (b) izvršena je provjera sa poreznom službom;
- (c) baza podataka WCO CEN je provjerena.

Kontakt sa uvoznikom

- (a) Uvoznik je pismenim putem obaviješten o razlozima za sumnju.
- (b) Od uvoznika je zatraženo da podnese ostale informacije, uključujući i kopiju korespondencije između izvoznika i uvoznika, te je savjetovan o razini dokaza koji se traže.

(c) Obavljen je razgovor sa uvoznikom, ako je primjereno.

Provjere koje se vrše tijekom naknadne kontrole (ako je primjereno)

- (a) Provjera financijskih zapisa vezanih uz transakciju.
- (b) Provjera trgovačkog sustava.
- (c) Pregled trgovačkih zapisa, uključujući ugovore.
- (d) Obavljen je razgovor sa uvoznikom (intervju).

2. Ukoliko i nakon provjere po gore navedenim stavkama postoji osnovana sumnja u istinitost i točnost deklarirane vrijednosti i postoji sumnja na prijevaru, može se zatražiti pomoć od carinske službe zemlje izvoznice i to u skladu sa slijedećom predloženom procedurom.

Predložena procedura za razmjenu informacija vezanih uz carinsku vrijednost

1. Informacije koje se odnose na vrijednost, a traže se od carinske službe zemlje izvoznice moraju se ograničiti na informacije koje su neophodne za provjeru istinitosti i točnost deklarirane carinske vrijednosti i to tamo gdje se sumnja na prijevaru. Zatražene informacije mogu uključivati vrijednost robe navedenu u izvoznoj deklaraciji ili u nekoj drugoj ispravi koja je prezentirana carinskoj službi zemlje izvoznice.

2. Preporuča se korištenje bilatelarnih i multilateralnih sporazuma o administrativnoj pomoći između carinskih službi s ciljem opisa uvjeta razmjene informacija o vrijednosti.

3. Komunikacija vezana uz razmjenu informacija o carinskoj vrijednosti treba se održavati između službi odabranih u ovu svrhu. Carinske administracije trebaju glavnog tajnika WCO-a obavijestiti o postojanju takve službe. Glavni tajnik WCO-a će te informacije objaviti na WCO Internet stranici za članove.

4. Zahtjev za informacije mora biti u pisanoj ili elektronskoj formi. Carinska služba kojoj je poslan zahtjev elektronskim putem može zatražiti pismenu potvrdu elektronskog zahtjeva. Tamo gdje okolnosti to nalažu, zahtjev može biti i usmeni. Takav zahtjev treba u najkraćem roku potvrditi ili pismeno ili ukoliko to prihvaćaju obje službe elektronskim putem.

5. Zahtjev za informacije mora pobliže označiti:

- a) svrhu zahtjeva i tip zahtijevanih informacija;
- b) mjere koje je poduzela carinska služba tražiteljica prema listi za provjeru;
- c) informacije neophodne pri identifikaciji robe i izvoznu deklaraciju ili drugu ispravu.

Te informacije mogu uključivati:

- (i) detalje vezane uz robu (naziv, količinu, tarifni broj, oznake otpreme na pošiljkama, broj paketa, broj računa itd.);
- (ii) ime i adresu uvoznika/kupca/primatelja;
- (iii) ime i adresu izvoznika/ prodavatelja/ pošiljatelja;
- (iv) način transporta i broj transportnog dokumenta;
- (v) dan i mjesto otpreme/izvoza;
- (vi) dan i mjesto dolaska/uvoza;

d) i ostale informacije za koje zemlja tražiteljica smatra da su korisne.

6. Carinska služba primateljica zahtjeva treba obavijestiti zemlju tražiteljicu o primitku zahtjeva i to što je prije moguće.

7. Tražene informacije potrebno je dostaviti u najkraćem mogućem roku, temeljem uzajamno dogovorenih rokova, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom i administrativnim odredbama zemlje izvoza, te u skladu sa mogućnostima nadležne carinske službe i raspoloživim resursima. Odgovor na zahtjev treba osigurati tražene informacije toliko potpuno i točno koliko je moguće. Odgovor također treba uključivati i slijedeće informacije:

- a) da li je izvozna pošiljka identificirana;
- b) da li su provjerene izvozne isprave;
- c) da li su provjereni podaci dostupni carinskoj službi;
- d) da li su tražene informacije od ostalih vladinih službi;
- e) da li je konzultiran izvoznik/prodavalj/pošiljatelj.

8. Tamo gdje carinska služba primateljica zahtjeva ne može osigurati tražene informacije u kratkom roku, potrebno je carinsku službu koja je tražila podatke izvijestiti o razlozima.

Neslužbeni prijevod originalnog dokumenta